

Про деякі аспекти забезпечення в Україні права персоналу колоній та засуджених на особисту безпеку

Допоха В.В., здобувач кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права НАВС

Як показують результати кримінально-виконавчої діяльності України, не дивлячись на ряд прийнятих останнім часом нормативно-правових актів, що стосуються створення безпечних умов виконання та відбування покарання у виді позбавлення волі (зокрема, зазначені питання висвітлені й в Законі України від 08 квітня 2014 року «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо адаптації правового статусу засудженого до Європейських стандартів» [1]), суттєво стан охорони права засуджених на особисту безпеку (ст. 10 Кримінально-виконавчого кодексу (далі –КВК) України) та персоналу колоній не змінився і вони досі є об'єктам злочинних посягань.

Згідно офіційних даних Державної пенітенціарної служби (ДПтС) України, щорічно жертвами злочинів у місцях позбавлення волі (убивств, нанесення тілесних ушкоджень, хуліганство, т.ін.) стають більше 20 осіб [2].

Як встановлено у ході даного дослідження, поряд з прорахунками та недоліками в оперативно-службовій та профілактичній діяльності, чільне місце серед детермінант, що обумовлюють зазначені суспільно небезпечні явища і процеси, займає недостатність наукової розробки зазначеної теоретико-прикладної проблеми, особливо з урахуванням сучасного стану правопорядку в установах виконання покарань (УВП) та інтеграційного спрямування діяльності України до повноцінного вступу в Європейський Союз.

Вказані вище обставини й стали вирішальними при виборі теми, об'єкта, предмета, мети і задач даної наукової статті, а також при виведенні науково обґрунтованих висновків по суті.

Як показало вивчення наукової літератури, комплексних та таких праць, які повною мірою розкривають зміст питань, пов'язаних із забезпеченням особистої безпеки засуджених у виправних колоніях, як в Україні, так і за кордоном практично не має. При цьому означена проблематика вивчалась у межах, перш за все, кримінально-виконавчого права і кримінології у контексті запобігання злочинам у місцях позбавлення волі (так званої «пенітенціарної злочинності») та лише фрагментально – в галузі оперативно-розшукової діяльності.

Все це свідчить про актуальність та необхідність розробки в науці зазначеної проблематики.

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо адаптації правового статусу засудженого до європейських стандартів: Закон України від 08 квітня 2014 року // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 23. – Ст. 869.
2. Загальна характеристика Державної кримінально-виконавчої служби України у 2014 році // <http://www.kvs.gov.ua/peniten/control/main/uk/index>.